

VECATES PAGASTA ZIŅAS

Bezmaksas

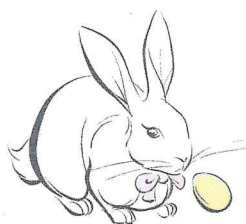
Nr.6

Liieldienas – pavasara saulgrieži

Liieldienu rītā Tu atver acis un gribi smaidīt. Varbūt tāpēc, ka divas brīvdienas labi pavadītas, bet divas vēl priekšā. Varbūt tāpēc, ka strazdi svilpo un cīruļi trillina. Varbūt tāpēc, ka baznīcu zvani šodien skan neparasti priecīgi. Varbūt tāpēc, ka saulīte ir pieteikusies debessmalā. Un ir **Liieldienas!** Dzīves saspringtajā skrējienā priecājamies par katriem svētkiem, jo tie atsvaidzina mūsu ikdienu, darot to krāsaināku. **Liieldienas** saistās ar pavasari, krāsainām olām, pūpoliem un šūpošanos, ticīgajiem – ar īpašu Liieldienu dievkalpojumu. **Liieldienas** ir laiks, kad diena top lielāka jeb garāka par nakti. **Liieldienas** ir saules svētki – uzvara pār tumsu. Tajos ir daudz simbolikas, ticējumu un tradīciju. *Liieldienu rītā pirms saullēkta jāšēd pie strautiņa un jāskatās, kā saulīte šūpojas. Trīs reizes jāmērc kājas ūdenī, tad visu gadu Laimīte pavadīs visos darbos.*

Viens no **Liieldienu** simboliem ir ola. Ola ir cerības un nemirstības simbols. Tās tiek dažādi godātas – krāso, ēd, dāvina, ar tām saistītas dažādas svētku spēles.

Liieldienās parasti noskaidro, kurš ir stiprākās olas īpašnieks. **Liieldienās** tavas mājas apkaimē vai dzīvoklī allaž olas atstāj Zaķis. Šie svētki nav iedomājami bez šūpolēm. Šūpoļu kāršana un vietas izraudzīšana senajiem latviešiem bija īpašs goda pienākums. Parasti cirtuši ozola vai oša kārtis un vietu šūpolēm izraudzījušies kalnā starp diviem ozoliem.

PRIECĪGAS LIELDIENAS!

Lai katram no Jums Zaķis atnes pašu stiprāko olu!

Vecates pagasta padome

Bērzu sulas

Bērzu sulu dzeršana – patiešām, nez vai Eiropas Savienība mūs saprastu. Kanādieši gan varbūt, jo arī viņi tecina sulas – tikai no kļavas. Kad ziemai beidzoties, ir iespēja tikt pie bērzu un kļavu sulām, varam kārtīgi izskalot savus organismus. Tās labi palīdz arī tievēt gribētājiem. Lielākā vērtība sulām ir uzreiz pēc to iztecinašanas.

Pirmajās 3 – 4 stundās sulas satur bioloģiski aktīvo ūdeni, kurā molekulas nav izkliedētas, bet gan sakārtojās kopās, ko dēvē par šķidrājiem kristāliem. Ja šķidrums cilvēka organismā nonāk šādā formā, tas daudz vieglāk iesaistās visos vielmaiņas procesos un tiek izmantots ievērojami efektīvāk nekā parasti. Tautā saka, ka šis ūdens ir dzīvs.

Sulas var tecināt tad, kad naktī vairs nav sals. Pirmās mostas kļavas, no tām iegūt sulas daba atvēlējusi īsāku laiku kā no bērza. Aprīļa beigu laiks līdz maija sākumam ir vispiemērotākais laiks bērzu sulas tecinašanai. To var sākt darīt jau aprīļa vidū, taču jāpārtrauc pirms pumpuru raisīšanās, lai nenodarītu kokam pāri. No koka tecinātās sulas dzeramas tikpat lielā daudzumā kā ūdens – apmēram 2 litri dienā.

Bērzu sulas iegūst saldākas, urbjot bērzā, kas aug sausā vietā, piemēram, kalna galā. Mitrās un purvainās vietās sula nebūs tik aromātiska, ar vitamīniem nabadzīgāka.

Sulas glabājot, to vērtība mazinās. Tas vairs nebūs bioloģiski aktīvs dzēriens, bet gan garšīgs padzēriens, kas satur organiskās skābes (vīnskābe, pienskābe, dzintarskābe). Tās iesaistās dažādos vielmaiņas procesos. Sulas vēlams izdzert līdz Jāņiem. Tās var izmantot arī skaistumkopšanai – senlatvietes sulās esot mazgājušas seju, jo tajās esošās vielas uzlabo ādas elastību un sejas krāsu, kā arī pasargā ādu no pavasara saules staru kaitīgās ietekmes.

Bērzu sulā var skalot matus – tas palīdzot atbrīvoties no blaugznām, mati aug ātrāk un koplāki.

Sulas ieteicams tecināt katru gadu no cita koka, lai koks atpūstos, tāpat nevajag urbt ceļa malās, pie dzelzceļa, arī vietās, kur apgrozās daudz cilvēku – jo nekad jau nevar zināt, vai kāds negribēs mūsu prombūtnes laikā ko sliktu mūsu sulu spainim izdarīt. Tāpat nevajag sulas urbt pie izgāztuvēm, jo no tām dažādas kaitīgas vielas sasūcas zemē un nokļūst koku sakņu sistēmā.

Bērzu sulas nebūtu ieteicams uzglabāt metāla traukos, jo, saskaroties ar metālu, tā vērtība zūd un sula ātri bojājas. Uzglabājot var pievienot krustnagliņas, kas pasargās no pūšanas, var pievienot citrona miziņas – sava veida dezinfekcija, protams, var pielikt arī upeņu lapas.

Kā redziet, bērzs ir varens koks, un, kas var būt latviskāks par bērzu. Tāpēc daži ticējumi par bērzu pašu:

- Sevišķs spēks ir bērza pumpuriem un plaukstošai bērza lapai. Šo saritināto lapiņu dēvēja par Dieva stabuli.
- Ja bērziem lapas vēlu plaukst un ātri birst, tad gara ziema.
- Ja bērzs zied agrāk par alksni, būs sausa vasara.
- Ja pavasarī bērzi pirmie plaukst, tad gaidāma slapja vasara, bet, ja alkšņi – sausa.
- Bērza malka jācērt vecā mēnesī, tad ātri izkalst un labi deg.
- Pirts slotas jāgriež vecā mēnesī.
- Zaļas bērza lapas, apliktas ap miesu, izvelkot tūsķu.
- Pumpuru tēja un uzlējums ir žults dzinēji, antiseptiķi, mazina tūsķu, pat ja nekas cits nelīdz.
- Bērzu pumpuri lietojami pret vēdergraižēm.

Izdevējs Vecates pagasta padome
Atbildīgā par izdevumu Gita Dukure
Datorsalikums un noformējums
Sanita un Aiga Dukures

16.APRĪLĪ

LIELDIENU PASĀKUMS

LAUKUMĀ PIE ESTRĀDES

Pikst. 11.00 Putnu būrišu konkursa noslēgums

Pikst. 12.15 Lieldienu zaķis priecēs gan mazos, gan lielos

Turpinājumā koncerts:

- Dejos Vecates jauniešu deju kolektīvs;
- Vecates senjoritas;
- Vidējās paaudzes deju kopa „Skaņaiskalns”

Pateicamies par negaidīti lielo atsaucību putnu būrišu gatavošanā. **Būrišu autori:**

LINDA LIEPIŅA

EDA KORŅĒJEVA

VIRĒNA NAGĻA

ELVIJS ŠKOBA

DĀVIS DRUNKA

RAIVO GAUGERS

RAIMONDS DEBENKO

STEPANS SOLOMONS

GUNTARS ĀBOLTIŅŠ

DENISS SERGEJEVS

NILS UN IVO JĒGERI

VADIMS SEMJONOVŠ

ANDREJS AMEĻINS

MĀRTIŅŠ KORŅĒJEVS

ALEKSANDRS SEMJONOVŠ

ALEKSANDRS LISOVS

EDVARDS VIRSIS

EDUARDS TJABUTS

IVARS DRUNKA

BORIŠS KORŅĒJEVS

IVARS BĒRZIŅŠ

MĀRIS APSĪTIS

EDUARDS ŅEZBERIS

TICĒJUMI PAR LIELDIENĀM:

- Kas olu bez sāls ēd, tas visu vasaru daudz melos.
- Lieldienās bērniem vajag ēst daudz olu, tad tie augs apaļi kā pūpoli.
- Kas Lieldienu rītā visagrāk pamostas, tas visu vasaru nekad neaizguļas.
- Lieldienās olu čaumalas jāber caur vīrieša biksēm, tad vārnas cāļus neēd.
- Lieldienās vajag daudz šūpoties, tad odi nelīdīs acīs.

Padomes sēdē lemtais

Padomes sēde 22.martā

- Pieņēma galīgo redakciju Vecates pagasta teritorijas plānojumam;
- Apstiprināja datoru izmantošanas noteikumus bibliotēkā;
- Izskatīja iedzīvotāju iesniegumus un piešķīra sociālos pabalstus;
- Piešķīra zemi lietošanā mājām Alejas 1 un Alejas 2;
- Noteica kadastra numuru un platību Rūjas upei.

ĪSUMĀ

➤ 18.aprīlī tiks atvests lielais kontainers. Četrus dienu laikā **aicinām** pagasta iedzīvotājus atbrīvoties no visa nevajadzīgā.

➤ **Aicinām** daudzdzīvokļu un individuālo māju iedzīvotājus sakopt savu māju apkārtnes!

➤ **Aicinām** iedzīvotājus nokārtot iekavētos maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem un zemes nodokli. Maksāsim laicīgi, lai soda naudas nepalielinātu maksājumus!

➤ **Iebraucot Vecatē**, pirmais, ko ieraugām ir autoosta. Kāds pagasta apmeklētājiem varētu rasties priekšstats par Vecati, ja tajā gandrīz katru dienu uzturas kāds alkohola lietotājs, kurš ne reti turpat nokārto arī savas dabiskās vajadzības? Un ir arī tādi, kuri pamanās savus atkritumu maisījumus – pat ar kartupeļu mizām – atstāt autoostā. Šajā sakarā pagasta padome gatavojas izstrādāt noteikumus, lai šos pārkāpējus varētu sodīt ar naudas sodu. **Neapkaunosim** savu pagastu!

16.APRĪLĪ

LIELDIENU PASĀKUMS

LAUKUMĀ PIE ESTRĀDES

Pikst. 11.00 Putnu būrišu konkursa noslēgums

Pikst. 12.15 Lieldienu zaķis priecēs gan mazos, gan lielos

Turpinājumā koncerts:

- Dejos Vecates jauniešu deju kolektīvs;
- Vecates senjoritas;
- Vidējās paaudzes deju kopa „Skaņaiskalns”

Pateicamies par negaidīti lielo atsaucību putnu būrišu gatavošanā. **Būrišu autori:**

LINDA LIEPIŅA

EDA KORŅĒJEVA

VIRĒNA NAGĻA

ELVIJS ŠKOBA

DĀVIS DRUNKA

RAIVO GAUGERS

RAIMONDS DEBENKO

STEPANS SOLOMONS

GUNTARS ĀBOLTIŅŠ

DENISS SERGEJEVS

NILS UN IVO JĒGERI

VADIMS SEMJONOVS

ANDREJS AMEĻINS

MĀRTIŅŠ KORŅĒJEVS

ALEKSANDRS SEMJONOVS

ALEKSANDRS LISOVS

EDVARDS VIRSIS

EDUARDS TJABUTS

IVARS DRUNKA

BORIŠS KORŅĒJEVS

IVARS BĒRZIŅŠ

MĀRIS APSĪTIS

EDUARDS ĶEZBERIS

TICĒJUMI PAR LIELDIENĀM:

- Kas olu bez sāls ēd, tas visu vasaru daudz melos.
- Lieldienās bērniem vajag ēst daudz olu, tad tie augs apaļi kā pūpoli.
- Kas Lieldienu rītā visagrāk pamostas, tas visu vasaru nekad neaizguļas.
- Lieldienās olu čaumalas jāber caur vīrieša biksēm, tad vārnas cāļus neēd.
- Lieldienās vajag daudz šūpoties, tad odi nelīdīs acīs.

Padomes sēdē lemtais

Padomes sēde 22.martā

- Pieņēma galīgo redakciju Vecates pagasta teritorijas plānojumam;
- Apstiprināja datoru izmantošanas noteikumus bibliotēkā;
- Izskatīja iedzīvotāju iesniegumus un piešķīra sociālos pabalstus;
- Piešķīra zemi lietošanā mājām Alejas 1 un Alejas 2;
- Noteica kadastra numuru un platību Rūjas upei.

ĪSUMĀ

18.aprīlī tiks atvests lielais kontainers. Četru dienu laikā **aicinām** pagasta iedzīvotājus atbrīvoties no visa nevajadzīgā.

Aicinām daudzdzīvokļu un individuālo māju iedzīvotājus sakopt savu māju apkārtnes!

Aicinām iedzīvotājus nokārtot iekavētos maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem un zemes nodokli. Maksāsim laicīgi, lai soda naudas nepalielinātu maksājumus!

Iebraucot Vecatē, pirmais, ko ieraugām ir autoosta. Kāds pagasta apmeklētājiem varētu rasties priekšstats par Vecati, ja tajā gandrīz katru dienu uzturas kāds alkohola lietotājs, kurš ne reti turpat nokārto arī savas dabiskās vajadzības? Un ir arī tādi, kuri pamanās savus atkritumu maisījumus – pat ar kartupeļu mizām – atstāt autoostā. Šajā sakarā pagasta padome gatavojas izstrādāt noteikumus, lai šos pārkāpējus varētu sodīt ar naudas sodu. **Neapkaunosim** savu pagastu!

Lielā diena

To sagaidot parasti rīkojam priecīgus svētkus: šūpojamies, krāsojam un ripinām olas un vēl citas tradīcijas piekopjam. Vai esat kādreiz sev uzdevuši jautājumu, kādēļ tā? Tas saistās ar pavasara atnākšanu. Diena pārspēj nakti savā ilgumā, nokūst sniega sega, atlido gājputni, skan putnu pavasara dziesmas, izplaukst pumpuri un asni, īsāk sakot, daba atdzīvojas. Par to jāpriecājas, ja ziema neatkāptos, tad mums būtu jāaiziet bojā. It īpaši to izjuta mūsu senči, vērojot kā izsīkst graudu krājumi, kā saplok siena pants kūtsaugšā. Šodien lielākajai daļai cilvēku šīs lietas ir svešas, jo pārtikas produktus pērkam veikalā. Un tomēr mūsu dzīvība ir atkarīga no tā, kas izaug laukos un tīrumos un jaunais pavasaris dod iespēju art, kultivēt, sēt-cerēt uz jaunu ražu.

Bet aiz pavasara krāšņajām, iepriecinošajām zīmēm mēs reti ievērojam pavasara galveno Režisoru un Diriģentu. Mums pat var šķist, ka tas viss ir pats no sevis – tam vienkārši tā jābūt. Arī autobusu pieturā gaidot autobusu, lai nokļūtu līdz Valmierai vai Rīgai, mēs zinām, kad tam jābūt, bet vai tas atbrauc pats no sevis? Taču nē! Strādā cilvēku kolektīvs, lai nodrošinātu sabiedriskā transporta kustību. Arī aiz pavasara atnākšanas neskaitāmajiem un brīnišķīgajiem stāv Kāds, kurš mūsu fiziskajam skatienam ir neredzams. Viņš zina mūsu fiziskās vajadzības, jo ir mūs radījis.

Bet vai cilvēkam pietiek ar to, ka Viņš ir paēdis, ka viņam ir apģērbs un pajumte. Mūsu Radītājs pazīst arī mūsu emociju pasauli, vēl vairāk, Viņam nav svešas mūsu sirds dziļākās, arī slēptākās ilgas un atbilde ir tām rodama Svēto Rakstu vārdos, kurus uzrakstījis evaņģēlists Jānis: „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” *. Katrs cilvēks ilgojas pēc mīlestības, lai kāds viņu gaida mājās, pasaka labu vārdu, sniedz glāstu. Pat tad ja tev šķiet, ka tevi nemīl neviens, tomēr ir Kāds, kas tevi mīl un pat ļoti. Lielais Meistars ne tikai pazīst mūsu ilgas pēc mīlestības, bet arī dod pamatu mūsu sabrukšanai cerībai uz mūžīgu dzīvību. Daži, dzīves smaguma nomocīti, pat saka, ka nevēlas dzīvot mūžīgi.

Kādēļ mūsu dzīve ir tik grūta, ja Dievs mūs mīl? Svētie Raksti mums saka, ka Ādams un Ieva saņēma brīdinājumu „...bet no laba un ļauna atzišanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienās, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi”.** Mēs nevaram vainot tikai mūsu pirmvecākus, viņu neuzticību un nepaklausību, būsīm godīgi, arī mēs paši zāgējam zaru uz kura sēžam. Uz katras cigarešu paciņas, alkohola pudeles ir rakstīts, ka šo precī lietojot, mēs paši sevi nogalinām, bet cik daudzi to tomēr dara. „grēka alga ir nāve, bet Dieva balva mūžīgā dzīvība”.*** Ja mūsu Kungs būtu cilvēks, tad teiktu „pats vainīgs”. Mūsu Glābējs tā nedarīja. Viņš ieradās mūsu pasaulē, dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi un mira vainīgā cilvēka, arī manis un tevis, vietā. „To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība”. Kristus uzņēmās uz sevi manu un tavu vainu un tika piesists krustā kā noziedznieks. To pieminam lielajā jeb ciešanu piektdienā. Viņš ne tikai mira, bet arī augšām cēlās.

„Bet pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, gaismai austot, sievas nāca pie kapa un nesa svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām. Un tās atrada akmeni no kapa noveltu. Tās gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada. Un, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām pietājās divi vīri spīdošās drēbēs. Un, kad tās pārbijušās nolaida acis uz zemi, viņi tām sacīja: „Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšām cēlies!” ****

Par šo notikumu liecina ne tikai Bībele, bet arī neskaitāmi liecinieki vēsturē, arheoloģijā, pat dienu nosaukumos „bockpecenue” krievu valodā un, protams, cilvēki, kuri piedzīvojuši Kristu savā personīgajā dzīvē. Tā ir jauna dzīve, pavisam cita dzīves kvalitāte. Dzīvības Valdnieka apsolītā Jaunā Zeme pārspēs visas mūsu cerības un sapņus.

Vēlu visiem Vecates pagasta iedzīvotājiem svētīgus Kristus augšāmcelšanās svētkus!

mācītājs Dzintars Ozoliņš

Izmantotie Bībeles teksti:

* Jāņa evaņģēlijs 3.nodaļa 16.pants

** 1. Mozus gr.2.nodaļa 17.pants

*** Pāvila vēstule Romiešiem 6.nodaļa 23.pants

**** Lūkasa evaņģēlijs 24.nodaļa 1 – 6.pants